

at han som Dreng i Maj 1825 rejste over Bæltet med Postjagten. Den afejlede Kl. 8 Morgen, men Vinden lagde sig, og næste Morgen laa Postjagten endnu ved Holckenhavn. Om Natten sov han under Bordet i den overfyldte Kahyt, midt imellem en Barons to fornemme Jagthunde. Først anden Dags Eftermiddag naaede Postjagten Korsør efter 32—33 Timers Sejlads. I vore Dage, da Færgen støt og roligt gaar over Bæltet paa $1\frac{1}{4}$ — $1\frac{1}{2}$ Time, er der jo næppe Tid til at blive søsyg, men forhen var det selvfølgelig anderledes, og det er ikke til at undres over, om alle mere eller mindre gode Midler mod Søsyege har fundet god Afsætning. Hos Apoteker Minck, der i Tiden omkring 1780 boede i Korsør, kunde man købe et saadant Middel. Et lille Glas kostede 1 Mark 6 Skilling og et stort Glas 2 Mark 12 Skilling. Deraf tog man hver kvart eller halve Time et efter Alderen afpasset Antal Draaber paa et Stykke hvidt Sukker. Som Middel mod Søsyege brugtes ogsaa Safran.

En Februardag i 1828 fortøjede et løjerligt Fartøj ved Skibsbroen i Korsør. Det var Dampskibet „Mercurius“, som Postvæsenet havde anskaffet til at besørge Posten over Bæltet. Fra den Tid var Smakkefarten paa Retur. 28 Aar senere, i 1856, købte Staten Færgelaugene ud, Færgejagterne blev solgt, og fremtidig besørget Overfarten alene med Dampskibe.
